

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 163/02-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. septembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť R. P., P., vo veci porušenia práv maloletého dieťaťa upraveného v čl. 3 a čl. 12 Deklarácie práv dieťaťa v súvislosti s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho z 8. novembra 2001 sp. zn. 5 Co 2720/01, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. P. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. augusta 2002 doručená sťažnosť R. P., bytom P., prechodne bytom B., (ďalej len „sťažovateľ“), „pre porušenie práv maloletého dieťaťa v súvislosti s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho zo dňa 8. 11. 2001 sp. zn. 5 Co 2720/01“, ktorým požaduje, aby ústavný súd preskúmal opodstatnenosť jeho sťažnosti a posúdil, či „uznesením Okresného súdu v Žiline č. 21 Nc 135/2000 z 10. 9. 2001 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline 5 Co 2720/2001 z 8. 11. 2001 a uznesením 2 E 1026/2001 z 24. 4. 2002 bol porušený zákon

nakoľko o veci nerozhodoval miestne príslušný súd, ako aj s tým, že súd nepostupoval v súlade s ustanoveniami vyššej právnej normy „Deklarácie práv dieťaťa“, ktorým je Slovenská republika viazaná“.

Uznesením Okresného súdu v Žiline sp. zn. 21 Nc 135/2000 z 10. septembra 2001 bolo nariadené predbežné opatrenie, podľa ktorého maloletý syn S. P., nar. 10. marca 1998, bol na čas do rozhodnutia vo veci samej zverený matke - M. P.. Krajský súd v Žiline uznesením z 8. novembra 2001 v konaní sp. zn. 5 Co 2720/01 ako súd odvolací uznesenie Okresného súdu v Žiline potvrdil. Okresný súd v Žiline uznesením sp. zn. 2 E 1026/2001 z 2. apríla 2002 nariadil výkon rozhodnutia a 24. apríla 2002 zamietol návrh sťažovateľa na odklad výkonu tohto rozhodnutia.

Sťažovateľ namieta zákonnosť označených rozhodnutí a argumentuje tým, že označené súdy nezohľadnili pri svojom rozhodovaní čl. 3 a čl. 12 Deklarácie práv dieťaťa, ako aj nový trvalý pobyt dieťaťa v Poprade, ktorý má spoločný so sťažovateľom.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde. V rámci predbežného prerokovania sťažnosti zisťuje, či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovateľ namieta porušenie čl. 3 a čl. 12 Deklarácie práv dieťaťa označenými rozhodnutiami uvedených súdov. Ústavný súd rozhodol o odmietnutí sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, pretože Deklarácia práv dieťaťa, vyhlásená rezolúciou Valného zhromaždenia OSN z 20. novembra 1959, nemá povahu medzinárodnej zmluvy o ľudských právach a základných slobodách podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), a preto k porušeniu základných práv a slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, a ktorým by na ústavný súd mohol zapodievať v konaní o sťažnosti, podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, nemohlo dôjsť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. septembra 2002